

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Б., 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120205106 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#) и е образувано по жалба на Д. И. Б. ЕГН:*****, с посочен адрес: *****, против Наказателно постановление № 23-0769-002629 от 07.11.2023 г. издадено от Началник група в ОДМВР -Б., сектор "П.п." Б., с което на жалбоподателя са му наложени: 1 административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. на основание [чл. 179, ал.2, пр.1 ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 20, ал. 2 от ЗДвП](#) и 2. административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца на основание на основание [чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#).

В жалбата е заявено бланкетно несъгласие с ангажирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя и в декларативен вид е поднесена тезата за несъставомерност на допуснатите нарушения.

В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован, се явява лично и с адв.В. Р., като заявява искане за отмяна на обжалваното НП.

Адв.Р. представя подробни писмени бележки, съдържаща общи критични бележки за недоказаност на нарушенията. Акцентира се върху тезата за бланкетния характер на нормата на чл.20,ал.2 ЗДвП, във вр. която АНО не е изложил мотиви относно това, с кои фактори скоростта на движение на жалбоподателя не е била съобразена, което е довело до съществено ограничаване правото на защита, както и оплаквания за недоказаност и неизясненост на механизма на ПТП.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание, се представлява от гл.юрк.Ж., която поддържа изложената в писменото си становище, аргументацията относно безспорна установеност и несъмнена доказаност на визираните в НП нарушения, за липса на допуснати в административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. В писменото становище е заявена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След индивидуален анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства,и оценката им в тяхната взаимна връзка и взаимообусловеност и предвид становищата на страните съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. И. Б. е правоспособен водач на МПС за категория "В, М АМ".

На 06.09.2023 г., около 17: 23 ч. Д. И. Б. управлявал собствения си л.а. „Х.С.“ с рег. №*****, в гр.Б., кв. „Б.“, в местността О. *, като поради движение с несъобразена скорост допуснал ПТП с паркирания от дясната му страна л.а. „Х.С.“, с рег.№*****, който от удара отскочил напред и се ударил в паркирания пред него л.а.“Ф.Т.“ с рег.№*****. Д. Б. не изпълнил и задължението си да спре, за да установи, какви са последиците от произшествието. От предизвиканото с технически неправилното му поведение ПТП били причинени материални щети по три превозни средства.

От съставения протокол за ПТП № 1760572 от 07.09.2023 г., изготвен от служители на сектор „ПП“ при ОД МВР-Б. при оглед на местопроизшествието, се установило, при идентично описание на горните факти относно механизма на настъпване на ПТП, че видимите щети по отношение на претърпелите имуществена повреда автомобили са, както следва:

- л.а. „Х.С.“ с рег. № ***** засягат заден ляв калник, задна броня, задна лява гума с джанта, предна броня ляв фар,,

- л.а. „Ф.Т.“ с рег.№***** засягат задна броня;

- видимите материални щети върху управлявания от жалбоподателя автомобил „Х.С.“ с рег. №***** са локализирани в предна броня, преден капак и фарове.

На жалбоподателя бил съставен АУАН бл.№396369/07.09.2023 г., в който били пресъздадени гореописаните факти относно към механизма и съставомерността на допуснатите от жалбоподателя нарушения, които актосъставителят квалифицирал, съотнасяйки ги към материалноправните разпоредби на чл.20, ал.2 ЗДвП и [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#). Актът бил предявен на въззивника, като последният го подписал, с вписано волеизявление в реквизит възражения „нямам възражение“. Възражения срещу акта не били депозираны и в срока по [чл. 44 от ЗАНН](#).

Наказващият орган изцяло възприел като несъмнено и безпротиворечиво доказани фактическите основания на нарушенията и при цялостно словесно единство в описателната обстоятелствена част на НП достигнал до идентични правни изводи, въз основа на които издал срещу въззивника атакуваното НП, с което му били наложени: 1. административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, пр.1 ЗДвП за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП; 2. административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца на основание на основание [чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#)

НП било връчено лично на жалбоподателя на 22.11.2023 г.

Събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства съдът кредитира като обективен и достоверен източник на информация с доказателствено значение, който предоставя качествен в процесуален аспект ориентир за изграждане на надеждни изводи относно фактите с правно значение. Тази преценка произтича от произхода и характера на представените чрез показанията на актосъставителщ информация, която е придобита чрез непосредствени визуални впечатления, сформирани в служебно качество на актосъставителя относно имуществените увреждания по трите автомобили, участвали в ПТП. Макар и с деривативно доказателствено значение, свидетелят убедително пресъздава релевантните производни доказателствени факти, а именно, че собствениците на увредените автомобили в качеството си на очевидци на инцидента посочили, че жалбоподателят, техен съсед се движел с прекомерно висока скорост, според тях „видимо употребил алкохол“, ударил колите и без да спре, се отдалечил в неизвестна посока, като на пътя освен увредените автомобили били застрашени и играещите деца на собствениците на автомобилите и внуците на самия жалбоподател. Опосредстваните възприятия на този свидетел предоставят допълнително категорична производна информация, че очевидецът К. П. е възприел визуално именно жалбоподателят да управлява с несъобразено висока скорост автомобиля си, „Х.С.“ с рег. №*****. Актосъставителят е изчерпателен и при излагане на фактическите си аргументи относно механизма и характера на настъпилото ПТП, както и относно несъмнения каузален принос на жалбоподателят, който навлизайки в ляв завой блъска паркираните в дясната страна автомобили. От локализацията и увреждащите субстанцията видоизменения на трите МПС може да бъде изграден надежден и достоверен извод в услуга на тезата за верижния характер на ПТП, за водача, поставил началото на състомерния процес щетите по управлявания от него л.а. Х.С.“ с рег. №***** са в предна броня, преден капак и фарове, за паркирания л.а.“ Х.С.“ щетите са както в задна броня, задна лява гума с джанта и заден ляв калник, така и в предна броня,

поради преместването му вследствие на удара, предположил сблъсък на този паркиран автомобил с паркирания пред него л.а. „Ф.Т.“, увреден в областта на задна броня.

В качествено процесуален аспект пълнотата, точността и логическата завършеност на тези показания, както и предвид пълното им съответствие с останалите писмени доказателства, и фактическите констатации при огледа на оптичния носител, неразделна част от Протокол за ПТП, съдът цени като убедителна и еднопосочна доказателствена верига.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни и писмени доказателства, а именно свидетелски показания на актосъставителя А. И., писмените материали - преписката по АНП, вкл. АУАН, справки за нарушител/водач, протокол за ПТП, фактическите констатации направени от настоящата инстанция при проведения оглед на CD-R, неразделна част от протокол за ПТП и др. които съдът кредитира изцяло като съгласувана и надеждна доказателствена основа.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок на 05.12.2023 г. видно от входящия печат на ОДМВР, Сектор "ПП", като НП е връчено на жалбоподателя на 22.11.2023 г./ от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдените нарушения. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник група в ОДМВР Б., Сектор "ПП" Б., съгласно т.3.11 от Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН също е съставен от материално и териториално компетентен орган – младши автоконтрольор при МЗБР "С." ОДМВР Б., оправомощен съгласно т.1.3.2 от същата заповед. АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по [чл. 34, ал. 1](#) и [3 от ЗАНН](#). При цялостната проверка на формалните характеристики на НП и АУАН, настоящият съдебен състав не констатира пропуски, компрометиращи процесуалната им законосъобразност на съдържателно ниво, относими към несъблюдаване на минималните реквизити, предписани в [чл. 42 от ЗАНН](#) и чл.57 ЗАНН. При описание на нарушенията се съдържа нужната фактическа детайлизация, изпълняваща критериите за пълнота, яснота и изчерпателност, на основните характеристики - датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които са извършени нарушенията, с отделно описание на фактите относно индивидуално проявените форми на активно неправомерно поведение/в директна причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и действията, свързани с неизпълнение на задължението за оставане на местопроизшествието с цел установяване на последиците от произшествието. Законосъобразно и в закономерна връзка с фактическата страна на изяснените и доказани нарушения са индивидуализирани нарушените законови разпоредби на чл.20, ал.2 ЗДвП и на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП и кореспондиращите на тях санкционни състави на чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП и чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. В контекста на горните съображения съдът прецени, че при издаването на НП и съставяне на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения на административно производствените правила.

В сферата на дължимия анализ по приложимия материален закон:

По пункт първи от НП: 1. наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. на основание чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП, за нарушение на [чл. 20, ал. 2 от ЗДвП](#).

[Чл. 20, ал. 2 от ЗДвП](#) указва на водачите на ППС при избиране на скоростта на движение да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

В случая самото движение по неасфалтиран и нерегулиран пътен участък, в съчетание с навлизането в завой, е изисквало избирането на такава скорост на движение преди и по време на

извършване на завоя, което да позволи да реагира в конкретните условия на видимост на възможна опасност, в т.ч. при ограничена видимост, свързана с навлизане в ляв завой, състояща се в приближаване към паркирани автомобили. Именно предприетата маневра, свързана с навлизане в ляв завой, би трябвало да сигнализира на жалбоподателя за възможна опасност на пътя, и определява наличие на предвидимо препятствие по см. на чл.20,ал.2, изр.1 ЗДвП.

При приближаване към паркираните автомобили с несъобразена скорост, всеки опит за въздействие върху системите за управление би бил безуспешен и тези изводи се извеждат от стройната фактическа система, обективизирана в АУАН и НП. Към момента на навлизане в ляв завой още в този най-ранен момент, водачът жалбоподател е материализирал първично поведение,нарушаващо режима на скоростта по чл.20,ал.2 ЗДвП, което не му е разрешило да спре при наличието на предвидимо препятствие , т.е. към момента на възприемане на опасността водача на ППС на „Х.С.“ не е разполагал с техническа възможност да спре преди удара в паркирания л.а. „Х.С.“.Нарушението по чл.,20,ал.2 ЗДвП се намира се в пряка причинна връзка с настъпилото ПТП и причинените с него вреди.

В случая техническата възможност да заобиколи паркираните автомобили и да предотврати настъпилото ПТП е била налична,ако с първичното си /предикатно /поведение водачът бе съобразил режима на скоростта, възплетен в общата регулация на чл.20,ал.2 ЗДвП. Следователно и от субективна страна, технически несъобразените с режима на скоростта действия по арг. на чл.20,ал.2 ЗДвП, които на обективно причинно-следствена основа елиминират техническите възможности за своевременно въздействие върху системите за управление на МПС/ не са изключващ субективната съставомерност на нарушението фактор.Водачът не само е бил длъжен, но е и могъл да предвиди настъпването на общественоопасните последици, които са в пряка причинно-следствена връзка с неправомерното му поведение.

Следва да се отбележи, че несъобразената скорост няма конкретни физически параметри и не може да бъде изчислявана в километри в час, като за всяка конкретна пътна ситуация съобразена е онази скорост, която позволява на водача на конкретното пътно превозно средство да го владее и управлява така, че с движението си да не стане причина за настъпване на ПТП.

Ако скоростта на въззивника в настоящия казус е била съобразена с конкретните условия на видимост, то в рамките на тази скорост, той би спрял и не би настъпило съприкосновение между автомобилите.

Установената фактология и конкретните характеристики на материалните повреди, причинени по трите превозни средства, две от които паркираните л.а. „Х.С.“ и л.а.“Ф.Т.“ придават допълнителна конкретика в измеренията на точната реконструкция на механизма на настъпилия инцидент.

Обстоятелствата относно конкретно установената и детайлно очертана по своя механизъм форма, с която е осъществено изпълнителното деяние на нарушението, едностранното каузално отношение между поведението на водача-жалбоподател и предизвиканото ПТП, който движейки се с несъобразена скорост е ударил паркирания в дясната му страна автомобил л.а. „Х.С.“ с рег. №*****,който от своя страна под въздействието на инерционни сили отскача напред и се удря в паркирания пред него л.а. „Ф.Т.“ с рег.№*****.

Значим доказателствен принос в това отношение имат протокол за ПТП № ***** г. и Протокол за ПТП №***** г., които инкорпорират данни за точната локализация на причинените имуществени вреди по трите ППС- - л.а. „Х.С.“ с рег. № ***** -заден ляв калник, задна броня,задна лява гума с джанта, предна броня ляв фар,,

- по л.а. „Ф.Т.“ с рег.№***** - задна броня;

- видимите материални щети върху управлявания от жалбоподателя автомобил „Х.С.“ с рег. №***** са локализиращи в предна броня, преден капак и фарове. Тези материални увреждания в субстанцията на трите превозни средства, тяхната точна локализация и посока, са източник на информация, придаваща прецизно репродуциране на обстоятелствата относно контактните зони при последователно причинените удари първо между л.а. „Х.С.“ на жалбоподателя и паркирания МПС „Х.С.“ и второ между „Х.С.“ и л.а. „Ф.Т.“ .От др. страна от безпрекословното в доказателствен план изясняване на локализацията на материалните увреди по трите автомобила, е възможно да се подложат на контролна съпоставка установимите фрагменти от изследваното

автопроизшествие, със закрепените фактически констатации в АУАН.

Ето защо съдът прие, че механизмът на настъпване на ПТП е безспорно установен и същото е настъпило вследствие на поведението на санкционираното лице, като Д. Б., движейки се в гр.Б.,кв.Б., в местността Острицата с несъобразена скорост е реализирал ПТП с материални щети.

По пункт 2. За съставомерността на деянието по [чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#) е необходимо от обективна страна неизпълнение от водача на задълженията му по [чл. 123 от ЗДвП](#), като участник в пътнотранспортно произшествие. От субективна страна това неизпълнение следва да се дължи на съзнателно поведение на субекта на нарушението. В случая съставомерните признаци на това нарушение са налице. Съгласно [чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП](#) водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Според дефиницията, дадена с нормата на [§ 6, т. 30 от ДР на ЗДвП](#), "пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. За наличие на действително формирани съзнателни представи у жалбоподателя относно причиняване на увреждания по двата паркирани автомобила и настъпване на ПТП, съдът формира заключение от високата интензивност на самото съприкосновение между трите автомобила, което е с такава степен на механично въздействие, обусловила множество, драстични по характер изменения и нарушения в субстанцията на л.а. „Х.С.“, така и в предната част на управлявания от жалбоподателя автомобил „Х.С.“. Отделно от това, поставената с неправомерното поведение на жалбоподателя каузална връзка е обусловила задействане на инерционните сили на удареното МПС „Х.С.“, и последващото му съприкосновение с друго паркирано МПС- „Ф.Т.“. От интензивността на този механизъм на ПТП се изключва вероятността, първоначалният сблъсък на управлявания от жалбоподателя автомобил с паркирания автомобил „Х.С.“ да е останал извън полето на неговото съзнание.

По отношение на субективната съставомерност на нарушението по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП съдът изцяло споделя практиката на касационната инстанция в Решение № 809 от 28.07.2023 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 1162/2023 г., детерминираща правните особености на умицъла и непредпазливостта, с което обосновава категоричен извод за неоснователност в ползването на едно твърде широко и общо правоизключващо възражение, лансиращо тезата за липса на вина за нарушението по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП при отсъствие на умицъл към извънсъставомерните последиците от обуславящото нарушение по чл.20, ал.2 ЗДвП,: „ По отношение възражението, касаещо субективната страна на извършените деяния, следва да се посочи, че дори и да приемем, че касаторът С. не е забелязала станалото ПТП, то факта, че същата е управлявала МПС без необходимото внимание, което обстоятелство евентуално не ѝ е позволило да забележи станалото ПТП, причинило имуществени вреди, не изключва нейната вина, като елемент от субективната страна на състава на административните нарушения по чл. 5, ал. 1, т. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата, т. е. касае се за непредпазливи деяния по смисъла на чл. 11, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН, тъй като деецът не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.“ В настоящата процесуална ситуация съдът приема, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл.20, ал.2 ЗДвП при форма на вина пряк умицъл, независимо от непредпазливото закономерно причинение на извънсъставомерния резултат, заключващ се в настъпване на материални щети по двата паркирани автомобила. Според настоящия състав, поради липсата на обективни фактори, препятстващи процесите на съзнаване относно възникването на ПТП, прякото участие на жалбоподателя в него, чрез технически неправилното му поведение и произтичащите материални повреди по други МПС, според съда са изпълнени и субективните измерения на умицъла към нарушението на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, независимо от неговата разновидност – пряк или евентуален.

Всяка повреда върху субстанцията и механизмите на превозното средство попада в обсега на [§ 6, т. 30 от ДР на ЗДвП](#), а установените по делото факти, оставащи стабилни на база протоколите за ПТП, илюстрират действителния обем и характеристики на причинените увреждания на л. а. „Х.С.“ и л.а. „Ф.Т.“. Налице е допуснато нарушение на правилата за движение по пътищата, чрез несъобразяване на скоростта с режима, установен в общата норма на чл.20, ал.2 ЗДвП и в пряка причинно-следствена връзка с което е настъпил удар между превозните средства, в резултат на който са причинени имуществени вреди по двата паркирани автомобила и управлявания от

жалбоподателя. На следващо място, от свидетелските показания и констатациите при извършения оглед, се установява, че жалбоподателят Б., при настъпването на ПТП, не е спазил задълженията си по ЗДвП като участник в произшествието, като непосредствено след това е напуснал същото и не е уведомил контролните органи на МВР в нарушение на [чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#). Жалбоподателят е бил установен допълнително от контролните длъжностни лица и впоследствие се е върнал на мястото на нарушението, като собственият му автомобил е бил с описани и фиксирани в протокол за ПТП № ***** г. щети – предна броня, преден калник, фарове. Това, че се е отзовал веднага и не се е укривал не води до извод на липса на осъществено деяние по напускане на ПТП./ в този см. виж **Решение № 842 от 24.06.2022 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 669/2022 г./**

В обсега на дължимата проверка за справедливо и балансирано индивидуализиране на съответстващите административни наказания, при съобразяване на диапазона на размера на наказанието в санкционната част на приложимата административно-наказателна разпоредба на [чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#) и с общите правила за определяне на наказанието по [чл. 27 от ЗАНН](#) и [чл. 12 от ЗАНН](#), съдът констатира, че АНО не е изложил никакви мотиви по отношение на индивидуализация на наложеното административно наказание глоба за нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП. За конкретното нарушение, в [чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#), са предвидени две кумулативни административни наказания: лишаване от право за управление на МПС от 1 до 6 м. и глоба от 50 лв. до 200 лв. Наказанието „глоба“ в случая не е индивидуализирано от наказващия орган в минималния посочен в закона размер, а е определен размер на наказанието глоба 200 лв. и лишаване от право за срок от 6 месеца при пълна липса на мотивираност в изследване съотношението на относителната тежест на комплекса смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Съгласно нормата на чл. 27 от ЗАНН, административното наказание се определя съобразно разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Съдът, отчитайки липсата на отегчаващи обстоятелства, намира, че наказанието "глоба" следва да се редуцира до законовия минимум от 50 лева и минимума на кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“, което би било ориентирано с по-висока степен на ефективност към постижимостта на ценностно-корективната цел на чл. 12 ЗАНН – да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и се въздействува възпитателно и предупредително върху останалите граждани. По отношение на наказанието глоба в размер на 200 лв. за нарушението на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, следва да се отбележи, че в относимата санкционна разпоредба на чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП това административно наказание е във фиксиран размер, респ. не подлежи на съдебна корекция.

Съдът намира, че в случая не би могла да намери приложение разпоредбата на [чл. 28 от ЗАНН](#), доколкото не са установени обстоятелства, които отличават извършените нарушения от типичните от съответния вид, с оглед явна незначителност на обществената опасност на нарушенията респ. липсата на такава. Конкретните нарушения, за които е ангажирана отговорността на жалбоподателя, са свързани с реално увреждане на обществените отношения, охраняващи безаварийното и безопасно осъществяване на транспортната дейност, като са довели до причиняване на материални щети в транспорта, свързани са и с демонстрирана недобросъвестност и незачитане на установения правен ред, изискващ активно подпомагане на полицейските служители при установяване на вредите след ПТП. С оглед на тези обстоятелства е изключена възможността за третирането на случая като маловажен на плоскостта на [чл. 28 от ЗАНН](#). Нещо повече, ЗДвП в настоящата си редакция - чл. 189з. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) предвижда, че за нарушенията по [този закон](#) не се прилагат [чл. 28](#) и [58 г от Закона за административните нарушения и наказания](#), която забрана е непреодолима в контекста на относително високата обществена опасност коментирана с обективните характеристики на нарушенията по чл. 20, ал. 2 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на наказващия орган, заявено в изготвеното писмено становище, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 80 лв. Посочената сума следва да бъде присъдена в полза на ОД на МВР Б. – арг. от чл. 42, ал. 1 вр. 43, ал. 3, т. 4 от ЗМВР.

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0769-002629 от 07.11.2023 г. издадено от Началник група в ОДМВР -Б., сектор "П.п." Б., с което на Д. И. Б. ЕГН:*****, за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, е наложено наказание - глоба в размер на 200 лв. и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца,

като **ОПРЕДЕЛЯ** размер на наложеното наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева и срок на наложеното наказание „лишаване от право да управлява МПС“ 1 месец.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0769-002629 от 07.11.2023 г. издадено от Началник група в ОДМВР -Б., сектор "П.п." Б. в ОСТАНАЛАТА му ЧАСТ, с която на Д. И. Б. ЕГН:*****, за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП на жалбоподателя на основание [чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП](#) е наложено наказание глоба в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА Д. И. Б. ЕГН:*****, да заплати в полза на ОДМВР-Б. сума в размер на 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Б.: _____